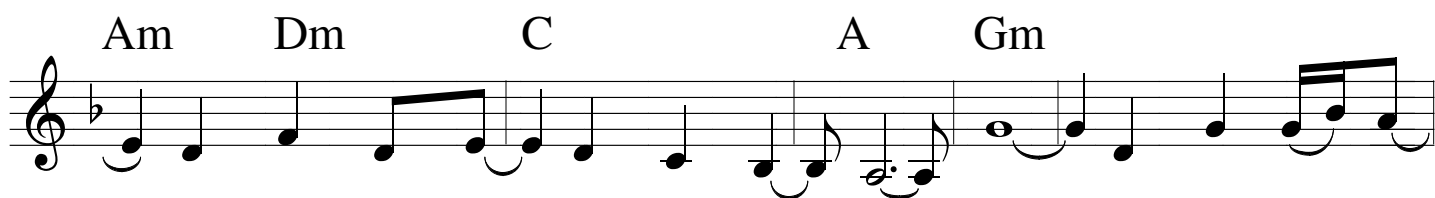
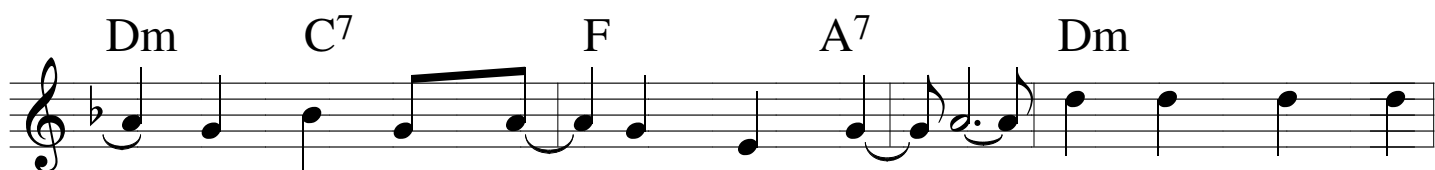

yêu cứu rồi loài người.

1. Nơi làng quê rất xa,
2. *Thương* đoàn con xót xa,

ở máng cỏ rơm, Chúa sinh ra đời. Bao lửa chiên rử nhau,
ở *chốn trần gian*, xiết bao nhọc nhằn. Hang lửa chiên tối tăm,

hang đá nằm quanh, thổi truyền hơi ấm. Cha yêu thương tha
Người đã hạ sinh, mang nguồn cứu rồi. Ôi đêm đông linh

nhân bao tội đời, cho Ngôi Hai thương mang thân phận người,
thiên bao diệu huyền, con cao tay dâng câu kinh cầu nguyện,

thật nghèo hèn đơn sơ, Người giáng sinh đêm đông lạnh lùng.
cuộc đời tựa đêm đông, một ánh sao, sáng soi canh trường.